

Oglaši, pripasana itd.
tiskajući i računaju se na temelju
čitavnog članka ili po dogovoru.

Noveci za predobjedu, oglaše itd.
ali su naputnicom ili poloz-
nicom pošt. štedionica u Beču
na administraciju lista u Puli.

Kod naručbe valja točno oz-
načiti ime, prezime i najbližu
poštu predbroynika.

Tko list na vremenu ne primi,
neka to javi odpravnosti u
otvorenom pismu, za koji se
ne plaća poštarina, ako se iz-
vana napiše „Reklamacija“.

Cekovnac br. 847849.

Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Josip Hain. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu. (Via Chiozza 8).

Izlaži svakog četvrtka o
podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju
i epodpisani ne tiskaju, a
nefrankirani ne primaju.

Predplata sa poštarnicom stoji:
10 K. u obič. 5 K. za sejake, 5 K. za godinu
ili K. 50, odn. K. 250 na
pol godine.

Izvan carine više poštarna.
Plaća i muzljaje se u Puli.

Pojedini broj stoji ro h., zao-
stali za h., koli u Puli, toli
izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se
u Tiskari J. Krmpotić i dr.
(Via Sisano), kamo neka se
naslovjuju sva pisma i pred-
plate.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Stogom rastu naše revije u naslovačke pokvare. Naredna postovica.

Glavna skupština

Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru
obdržavana bježe prošloga četvrtka po priobčenom dnevnom redu u našoj Opatiji. U jutro u 10 sati bježe svečana sv. mise u crkvi sv. Jakova. Mis priuslovilo je ravnateljstvo „Družbe“ te nekoliko nadzornika i priličan broj pobožnoga puka. Kod sv. mise pjevali su po davnom običaju dični domaći pjevači.

Posilje podne stali se sakupljati u krasnom „Zorin-domu“ članovi Družbe iz bliza idaleka, a u urećeni sat bijahu prostorne prostorije, pripravljene za obdržavanje skupštine, pune.

Bilo se je bojati, da će skupštini prisustovati manji broj članova nego li obično, jer je odpalta zabava, koja je mnogo i sa mnogih strane obično privabila, nu broj članova nebijaše manji no obično. Iznica se osobito svojim brojem i svećošću nas krasni spol, naše gospodje i gospodice, koje su nadošle također iz daljih mjesteta, čak preko mora, da kao odaslanice prisustuju skupštini. Što je pako svakoga razveseliti moralno bježe prisutnost članova i odaslanika iz daljih krajeva Istre, kašto Buzet, Sovinjak, Pazin, Brudac, Livade, Malinska itd. Sve ove milje goste pozdravio više skupštini najdražnije.

Družbeni predsjednik g. prof. Spinčić izreče sakupljenim skupštinarom slijedeći govor:

Velešt. gospodje i gospodice, velešt. gospodo i braće!

Dosta i više nego li pravila propisuju danas nas se sastalo, konstatujući to, zahvaljujem Vam, što se u tolikom broju sastali i pozdravljaju Vas sve i bližnje i one, koji ste iz datjega, preko Učke došli. Našeg pokrovitelja, bivšega višegodišnjega predsjednika neima među nama, ali on nas se je sjetio pozdravom i pismom, koje će se kasnije pročitati. Zivio naš pokrovitelj, presv. g. dr. Dinko Vitez (Živio!)

Predstavljam predstavnika c. kr. vlade u osobi namjesnickoga tajnika dra. Murata; predstavljam i predstavnika slampe urednika g. Matku Mandića (Živio!).

Sl. skupštino!

Dugo, dugo, tisuće i tisuće godina prošlo je prije nego li se je obrelo pismena i knjige, a još dulje prije nego li su se počele ustrajati škole, kako se ih danas misli.

Prvi što se zna, bili su Egipćani, koji su bilježili pojmove i dogodjaje, i to sli-
kami, hieroglifi nazvani. Iz toga slikovitoga pisma sastavili su Fenici. Znameniti trgovci staroga vječa, prva pismena, prvi alfabet. Kasnije Grci pak Rimljani, pak Goti; a sv. braća Ciril i Metod i njihovi učenici obreli su glagoljicu i cirilicu, dočim su Slaveni i prije nekakvo pismo imali.

Bilježili su najprije slikami pak pi-
smeni urezavajući ili mačuć na kovinah,
kamenu, drvu, kasnije na biljini, koja je
tada uz Nil, nazvana pa piro, još
kasnije na kožah, nazvanih pergamena,
a od 13. i 14. stoljeća daleje, na današnjem
papiru. Od Grka i Rimljana imademo čak
i bogate književnosti, ali to je plod samo
i osoj ujek svećenici. Uz ostale predmete

pripremili su se u sjemeništih također rieci, javnih i u obće pristupnih, pogansko za učitelje. Škole su obstajale glavno u doba nije poznavalo. Jedva u kršćansko doba malazimo škole za sve slojeve „ku- te kumanske škole“, t. j. one, u kojih se je pripravljalo ljudi za sv. krst i u obće za ulaz u kršćansku crkvu. Nu u njih naučalo se samo kršćanski nauk, kao što se to i danas, ako i da, podučaje po raznih krajevih Istre u crkvah. Samo one, koji su bijeli postali redovnici i svećenici podučavalo se je također

čitati, pisati, pjevati te latinski jezik, a kod Slavena, naročito kod Hrvata, slavenski jezik. I kod nas u Istri iinili smo takovih školih u samostanu i kod Majke božje na Vižinadskom polju, u sv. Petru u Šumi, t. Cepićkoga jezera, u raznih mjesiših na otocih Krk i Cres. Iz tih škola izasli su oni redovnici, koji su pisali, dok se nije tiskao iznosa, razne knjige, naročito crkvene. Tko je vidio n. pr. misale u Omišlju, Vrbniku i drugdje onako krasno pisane i još k tomu ukrašene početnim slovima, taj se mora diviti i umijeći i uzračnosti tih redovnika. Jedna takova knjiga trebala je čitavi vječi rada.

Od tih redovnika i svećenika imademo mi i prve svetovne pismene spomenike, kao što je „Razvod istrijanskî“, „Međaši“ izmed Mošćenica i Kožljuka, „Zakon“ ili statut kastavski, krčki, vrbanjski itd. Od njih oporuke, kao što je ona iz Kraja, te u obće druga različita pisma. Svećenici bili su kraljevski bilježnici ili nodari, od kojih imamo spisa na Veljincu, Dolini i drugud.

Ponekle neodvisno od crkve razširio se krug onih, koji su čitali i pisali u XIV. i XV. stoljeću, u doba takođenog preporoda, u kojem imamo također iškati početke naših prvih pjesama i to u Dalmaciji. Ali i to bilo je omedjeno samo na jeku malen krug ljudi.

I opet u savezu sa crkvom razširio se je ponekle krug onih, koji su rabili knjigu u doba takođene reformacije, kad su se bili digli Viki, Hus i Luther proti raznim uredbam u katoličkoj crkvi, da lakše šire svoje nauke, tiskali su knjige i širili među narod. Prevadilo se je sv. knjige glavno sv. pismo također na hrvački jezik, a činili su to među ostalimi — također biskup koparski Vergerij, Stjepan Konzul Istrjanin Buzečan i Franković Labinjan.

Da se proti tim novim naukom brane, ustali su predstavnici katoličke crkve, a osobito Isusovci te tiskali i širili knjige među narod i sa svoje strane. Nego i XVII. i XVIII. stoljeća bio je pri svem tom krug onih, koji su znali čitati i pisati, vrlo omređen. Temelj današnjoj javnoj pučkoj školi postavljen je koncem XVIII. i osobito u XIX. stoljeću.

U našoj monarhiji imamo glavne zakeone o školah, u njihovom razdieljenju u niže srednje i više te u strukovne, poljodjelske, obrtničke i trgovačke iz polovicu XIX. stoljeća i iz god. 1869. Do ove posljednje godine imali su škole u rukuh rata zatvoriti radi pomaganja učitelja.

Pomoćju „Družbe“ otvorila se je škola na Slumu, u Vlahovom i drugud. U Vlahovom sagradilo se zgradu a oblasti na mjestile učitelja. No skoro će se pomoći „Družbe“ otvoriti škole na Pazu, u Malom Lošinju, a nadamo se i u Sušnjevici i Žbandaju, a možda i drugud, gdje se bude moglo.

Nam svem tom, što je „Družbe“ učnila, imamo se zahvaliti pozdravnosti i blagorodnosti Hrvata i Hrvatica po svih naših zemljah. Za Družbu doprinaju članovi učiteljitelji, redoviti putem podužnicih mladičkih ženčkih i redovitih. Kod ovih spominjem da ih ima prilično po Istri, ali da nebismo imali mirovati dotle, dok ne budu ustrojene svuda i onđe, g. je ima 20 naših ljudi, koji čute za svoj rod i dom, jer njuna ne samo da se dobiva odnosne slove, već se ujedno učvršćuje narodna svest i uzajamnost.

„Družbe“ dobiva nadalje putem novina, od kojih se neke, kao što „Obzor“ i „Novi List“, uprav natječu, koja da više sakupi. Od nekih novčanih zavoda, od nekih občinskih zastupstava, a u to bi imala doprinijati sva naša; od naših vrednih mladiča; putem zapisu, od zabava i koncerta. Posebice ovđe spominjem, da su čestiti mladići Rieke i Sušaka dne 7. februara o. g. priredili na Rieci veliki ples, koji je dobio veliku svotu od preko 9000 kruna, od kojih je „Družba“ dobita 3000 kruna; nadalje veliki koncerat dne 14. marca o. g. u Zagrebu, od kojega je „Družba“ dobita preko 6000 kruna. To su zabave, kojim bi se mogli ponositi veći narodi, nego li je naš hrvatski. Srdična hvala priredjivačem i onim, kojim se odazavaše (Živili!). Valja da se sjetimo također pokojnika, po kojih smrti je „Družba“ dobita svota, a to su: Ivan Varjeli, posjednik i kapelan u Škrbičih, Ivan Velečić, župnik u Belcu na otoku Cresu, Stjepan Ilijašević, kanonik u Vařadini, Stjepan Pevalek i Katarina Budicka u Zagrebu. Viečni im pokoj (Slava!).

O djelovanju „Družbe“ i o prihodu i razrodu izvestiti će Vas potanje vele-vredna gospoda tajnik i blagajnik.

Ja ču završiti.

Ne samo, da nam oblasti nedaju škole, koje bi po zakonu morale, koje su potrebite i za koje plaćamo; ne samo, da su naši suzveznjaci druge narodnosti zasjeni školama; ne samo, da su oblasti ustrojile za naš narod škola u njemu tudem jeziku, nego obstoje, kako svi znaće, „Lega Nacionalne“, koja se nebrine za poduku talijanskih djece, nego samo za odnarođivanje naše djece. Njoj priskrabe u pomoći društvo obstojeće za Italiju „Dante Alighieri“, za koje se zauzimaju svi krugovi u Italiji.

Predsjednik tog društva Villari putovao je prošle jeseni po naših primorskih pokrajina tako, kao da bi te pokrajine bile dio kraljevine Italije. Tako smo već daleko došli. Prigodom toga putovanja izrazio se je, da se naš narod u nekim predjelih Trsta i Istre lako assimiliuje. Nije hotio reći: potalijanjuje, što bi bilo na pravom mjestu, jer on je stalno to mislio. U tih riedih imma žalbože

mnogo istine. Naš narod u nekih struah prilagođuje se tudjemu jeziku, tudjemu načinu života, otudjuje se svom narodu i potaknjuće se. Tomu ima raznih uzroka.

Narod vidi, da oblastnici, svjetovni i crkveni, vole talijanskomu jeziku; da taj jezik naravljaju u urede, škole, a u najnovije sve to više i u crkvu. Naš narod je predobroćudan, on vjeruje sladkim riečim tudjinača, a da i neviđi u kakvu ga mrežu love, a da i neviđi u koju pogibelj dolazi te se naime odvaja u gubi svoju narodnost.

Naš narod je nesvestan; on nepoznaje ljepote našega jezika; nezna slavne proslosti svoga hrv. naroda; on nezna, da ima svoje krvi i svoga jezika i po drugih pokrajini, milijune i milijune braće, koji govore jezik, sličan njegovom.

Nas svih je dužnost svuda, da se narod osvesti i znajući dobro, da kad bude osvišćen, biti će njegova cieokupna domovina sretna. Zadaću tu imam lakođez našu „Družba sv. Cirila i Metoda“; kojoj želim iz svega sreća, da napreduje i evate i što više dosiže svoju svrhu. (Borno odobravanje i dogotrijano pljeskanje).

Pozdravi.

Predsjednik priobći prispeje pozdrave. Vitezić dr. Dinko, Slavoj Jenko, Franjo Supilo, Milan Gremer i Ferdo Herdy.

Pozdrav i posebno pismo presv. g. dra. Vitezića glasi:

Čestna gospodo! — Mili skupstinar! Primiti najsrdačniji pozdrav od strane bivšeg mnogoljetnog predsjednika i pokrovitelja naše mile Družbe.

Ako nisam danas tielom u Vasoj sredini ipak sam sa svojom dušom.

Nastala su za nas Hrve teška, veoma teška vremena, ali nek nam bude utjehom historična činjenica, da je hrabri i junački hrvatski narod svladao puno većih potekloča za svoj obstanak nego su one koje ga sada more; te da je posve temeljito naša nada, da ćemo i mi u ovoj očajnoj borbi uzdržati konačnu pobjedu; samo da budemo radili složno kao jedan čovjek i da neklenemo duhom. Bog i pravica su s nama.

Ponovno Vas pozdravljujući, kličem iz dna mog rodoljubnog srca: Živili skupštinar! Cvala i napredovala naša Miljenica, školska Družba sv. Cirila i Metoda! a Bog pomogao Hrvatom, koji se upravo sadu očajno bore za svoj dusevni i ljetesni obstanak. (Živio Vitezić!).

Prije nego li se je prešlo na drugu točku, predložio dr. Laginja a skupština jednoglasno prihvati, da se brzojavno pozdravi pokrovitelja presv. g. dr. Dinka Vitezića.

Kod II. točke: čitanje zapisnika prošle skupštine, predložio g. K. Jeličić, da se od toga odustave posto imadu članovi odnosni izvještaj u rukama. Predlog se prihvati.

(Konec slijedi).

Sa Kvarnera.

IV.

Mali Lošinj 22. maja 1903.

Tršćanska je „Edinstvo“ u svom broju 20. maja prenesla iz bečkih novina slijedeći vest: „Stanovništvo Malog Lošinja je priredilo danas manifestaciju svom običu poštovanom župe-upravitelju Craglietu, koga je bio biskup nenadano premjesto. Namjestnik grof Goeß, koji je sinoc došao amo na inspekciiju je priobčio načelniku, da je na njegovo posredovanje biskup uzelegnuo premještenje, te je tako zadovoljio želju pučanstva.

Usled toga je danas prije podne stanovništvo priredilo namjestniku ovaciiju. Na ovu vest nadodaje „Edinstvo“ nekoliko riječi, kojim dokazuje, kako e. kr. vlast pogodjuje u svemu pa i u istih crkvenih stvari Talijanom na štetu Hrvata i Slovaca. Mi ćemo nadodati još i to, da se

izostalo iz poslednjega broja radi nestasice prostora. Op. ured.

na svih mogućih mjesilih; dali hotimice ili nehotimice ne ćemo izstraživati, črži Talijane za „gentle privilegeata“.

U krčkoj biskupiji je u sve 80 svećnika u službi, od ovih se petorica priznaju otvoreno Talijani; dokim su drugih trojica ni kuhanii ni pečeni, ali da ih biće više, mi ćemo uzeti svu osmoricu za otvorene Talijane. — Od ovih je jedan kanonik-mitrat, dvojica prosti kanonici; jedan je u Krku u službi koronalog vikarij, a drugi isto u Krku kancelista biskupske kurije; jedan u Velom Loštinu župnik; jedan u Malom bošnju kao kapelan, a drugi je bio u istom mjestu sve do najnovijeg doba upraviteljem župe. U svemu dakle osam. Kako se vidi od ove osmorice trojica obnašaju kanoničku čast, a ostali su na mješteni po najboljih i najčestitijih mjestih u biskupiji. Jesu li sva ova osmorica vrijedna od onih 72 svećenika, koji se priznaju Hrvati, dvojimo. Da se tako vidi, odakle poljeće talijanstvo krčkoj biskupiji mimogred spominjemo, da su od one osmorice šestorica rodjeni u Cresu, kojim roditelji dječonice govore ili su govorili izključivo hrvatski.

Ali kao da nije bilo dosta, što se ovu osmoricu Talijana postavilo na najbolja mjesta u biskupiji, već radi njih valjda izdaje krčka kurija svoj diecezaanski list u latinskom jeziku, aako tisko u tom listu kadkada kakav hrvatski dekret, kraj njega se uviek nalazi talijanski original, da se ne bi možda uzrujalo nježne talijanske žive. Pače slušajte i čujite se! Kako nam je rekao jedan e. kr. činovnik, u krčkoj biskupske kuriji mora da je uređovani jezik talijanski, jer da na sva e. kr. urede dolaze odonud talijanski spisi. Sačuvaj bože, da se učini stogod na žao Talijanom, jer u koliko ne mogu pobediti sami, dolazi im u pomoć e. kr. vlasta, kao ono ovih dana g. namjestnik Lošinjanom. Bivši malošijski upravitelj g. Caglietto htio je pošto po to postati malošijskim župnikom, ni ne pitajuć, je li za to u posobištu; njemu je dosta, da postane župnikom u Malom Loštinu, jer je Talijan. G. Caglietto je bio zdrav i moćan kad je ono htio postati župnikom u Malom Loštinu, a nekoliko dana iza koko je prenješten u Krk, izdaje mu e. kr. liečnik svjedočbu, da je posve nesposoban za obavljanje dušobričničke službe. Kako su oslubile njegove sile za nekoliko dana? Čuje se, da se kurija uzlete, te da mu je dala dopust za pol godine. Dakako g. Caglietto je Talijan!

Da se umiri lošijske Talijanaše poslanim je odmah u zamjenu g. Cagliettu kapelan — Talijan. U Loštinu se od vajkada propovedalo s a m o hrvatski, ali se sada uvelo u blagdane talijanska propovied, a manjkalo bi, da se uvedu još samo talijanske propoviedi u neđelje, jer su hrvatske već i onako potisnute izvan sv. misle, pa su lošijske bahe polučile svoju svrhu sa svojim prosvetidima, dok se molbe i prosvjede lošijskih Hrvata bacu u kos. Kako talijanski svećenici misle, da su stvorenii za nešto višega, nego hrvatski, svjedoči i to, što otvoreno govore, da nisu za sebe, nego za gradice, a nekoju su tako bahtati, da se ne ustručavaju reći ni ovih riječi: „Ja ću u mrtviti ili u Loštinu ili u Cresu“. Dakako, ovako mogu govoriti samo Talijani: „la gente privilegiata“.

pogodili vladine krugove u Hrvatskoj, jer se njihovi službeni listovi, svijaju pod udarci onog proglaša.

Štajerski Slovenci u Hrvatskoj.

Dne 1. o. m. obdizavali su Slovenci južne Štajerske i to u Celju veliki sastanak, na kojem su progjevali proti nasilnoj vladanju u Hrvatskoj.

Na sastanku bježe „sakupljeno do 5000 slušatelja, te bijuće ovo dakle najveći sastanak slovenske braće u prirodi Blatnici iz Banovine.“

Na sastanku iztakoše se slijedeći govornici: zemaljski zastupnik dr. Sernek, dr. Hrašovec, dr. Karlošek, dr. Kukovec, dr. Marinac, hrvatski zastupnik iz Dalmacije dr. Ferri i socijaldemokrat Linhart iz Trsta.

Svi govornici odsudili su ostra postupanja današnje vlade u Hrvatskoj, radičega njim je občinstvo burno pjeskalo. Vrlo lijepo i oduševljeno govorio je osobito dr. Karlošek; najoštije govorio je Linhart, kojemu je hotio vladin zastupnik oduzeti riet radi odlučne navale na vladu banu Khuenu i na austrijskoga ministra predsjednika dra. Koerbera.

Uz silno oduševljenje prihvaćena biće oštra rezolucija, naperena proti banu Hedvarev-u i proti austrijskoj vlasti.

Resolucija zahtijeva odstup bana Khuena i obstrukciju jugoslavenskih zastupnika proti predsjedniku ministarstva radi njegovog uvredljivog postupanja u pitanju tražene audiencije kod kralja, dotično radi njegova odutnoga ponašanja u državnom saboru u tom poslu.

Štajerskim Slovencem neće stalno zaboraviti Hrvati iz Banovine u boljih vremenih ove hrvatske ljubavi i sučuti.

Glas iz Istre.

U koliko smo obavješteni obratili se do suda nadalje iz Iste na cara molbom za uređenje odnosa u Hrvatskoj prama obstojećim zakonom občinska glavarstva Pazin, Buzet, Kastav, Volosko i Vrbnik.

Držale se zadužnice za poginule uz

veliko sačešće naroda u Pazinu, Buzetu i Vrbniku.

Sahralo se za nastrandale obitelji do sada u Pazinu K 395, u Buzetu K 57, u Vrbniku K 56, u Laništu K 29-20, u Velom Loštinu K 10, u Pregarju K 10, u Zamasku K 10, u Cerovlju K 7, u Krsanu, Medulinu i Sv. Martincu kod Labine po K 5, u Pomjanu K 2. — Sabire se još u drugim krajevinama, a u Puli nije sabiranje zaključeno.

Glas iz Goričke.

Gorički Slovenci — oni narodno-narodne stranke — priređuju u nedjelju javni sastanak u Gorići, da prozbore i oni o žalostnim odnosaima u Hrvatskoj. Živili!

Dogodjaji u Hrvatskoj

O položaju.

Današnji nosioci nesretnog sustava u Hrvatskoj tri su i više valjka ruke, što se je tobož sva zemlja umirila i što vlast opet svuda mir, red i zakon — kako bi rekao g. grof Kluen. Ali oni se ljuto prevarile. Po zadnji vijesti iz Zagreba dozajneno, da je došlo na Duheve i na duhovski ponedjeljak do buenih demonstracija i da krvavili sukoba.

Na Duheve stiglo je u Zagreb pod večer mnoštvo slovenskih učitelja iz Brezalj, koji dođe u Zagreb u značajnom poslu. Zagrebački građani htjeđu svoje goste i milu braću bratski dočekati i pozdraviti na kolo-dvoru, gdje se ih je sakupilo veliko mnoštvo. Taj je htjelo redarstvo sakupljene razbjegli, ali bijas loše sreće, jer ga građanstvo pozdravilo na tučom kamenu.

Od očevida demonstrancija primili smo slijedeći opis iz Zagreba:

Doček Slovenaca u Zagrebu.

U Hrvatskoj vlast mir, da, podpuni mir! Tako trube u svjeti službenu, poluslužbenu od hrvatske vlasti podkupljena glasila, da za-slijede one, koji se za odnosa u Hrvatskoj zanimaju. Iz drugih, hrvatskih vlasti manje pričenih listova razabire se bas iz onih hrvatskih stupaca obratno, i tako nastaje dvojba, što li je istina. Oni, koji se za odnose osobito za-

nimaju, te komu vrieme i okolnosti dopuštaju, dolaze amo u ovu tučnu, izcrpljenu zemlju, u zemlju bezzakonja i bezpravja, da se na tuc mjeseta ostvare o faktičnom stanju i na svrje oči.

Tako učinile na duhovsku nedjelju mila braća Slovenci, pa i pisac ovih redaka. Nu-mišli smo i što vidjeti.

Cudan je li to moj, pomislih si ja, kad sam s kolodvoru ušao u grad, pa našao na svakom ugлу ulice po 2 do 4 oružnika, koji mi se ovđe prikaza sa svojim puškama i nataknutimi hajuneti kao angeli čuvari Heder-varjev „mir“.

Nakon što sam se malo okrijeo, bilo je doba da se ide na kolodvor, dolazak Slovaca u susret. Pošto je dolazak isti dan prije u novinama nazvijen bio, bilo se na-dati, da će s jedne strane Zagrebačani svoju braću bratski dočekati, a s druge strane će začetnici nemira i nereda — a to su danas u Hrvatskoj sami vladini organi i nitko drugi — učinili svoje, da se bratski pozdravljaju opet pretvoriti u ogavni škandal, te nas bezdrojeno o tome osvjeđaći, da se zbija, načinimo u zemlji bezzakonju i bezpravju, pa tako se i bilo.

Na južnom kolodvoru sakupilo se množstvo naroda, a kad Slovenci i Slovence, njih kakovitostin na broju, potesez iz kolodvora izlaziti, zaori gronki „živo!“ Straža odmah počće pleti iz kolodvora te same jednu po jednu osobu izpustiti. Naredi tim povodom uznenire, počće vikati „abzug“ stražari, živili Slovenci! Kad svj. izadije, zaori narodna himna „Ljepa naša“.

U povorki krenu parod na Srećulistički trg, gdje se sakupiće u svećulističini ogradi. Povorku pratila je množstvo okonjenih stražara. Narod, ako i jest oduševljeno klicao i narodne pjesme pjevao, bio je miran te nije davno povoda, da izkaže stražu svoju „revnost“.

Jedan od svećulističara stupi na klupu, da kratkim govorom pozdravi nadošće. Nu to policijom i njenom „generalu“ bez poricanje ne bijaše po volji. Okonjeni stražari obokliše svećulističnu ogradi te iz toka potegnje se ženski svjet, pretrašen da će od tih divljaka, ako i ne imaju pravo da svojim kopljima okljuju posvećene do svećulista biti navaljen, poče vrskati, dočim se mužki junaci opriješte te nabacaju stražare kamenjem prisliziti ih ne uzmak. Čim ju konjančić uzmaklo, poče bombardiraju zgrade „Narodnih Novina“ te razbiše opet sve prozore kamenjem u koliko isti ne bijaju kapljima zastiteni. Na navale okonjeni stražari u najčešćem galupu na sakupljene te izpaljene šest hiljada medvjida nje. Grobne tisine nastade, koju ali za tren a silni vrisak zamjeni te narod, mužki i ženski, navali iza ograda tolikom snagom na konjanke, udarajući kamenjem i palicama na njih, da su ovj. njih dva dana na broju i premorani od pete do glave, po drugi put uzmakli do vatrogasnog spremnika, tražeći tamo pomoći od u pripravi slobodnjeg vojnici. Ovim jurišem bili su se obkoljeni oslobodili dijilih napastnika; sto je bio ženskog spola, razbijeg se, dočim mužki ostasdo na okupu, krenuvi Frankopanskom ulicom prama Ilici. Iz vatrogasnog spremnika, u komu vojska dan u noć pod puškom stoji, izdješi 2 satnije a druge dve satnije dođe u vojarne, te objednajući glavnju igrove ulice i ulice. Demonstranti, potisnuti sa svih strana u Frankopansku ulicu, razbiše ovdje još na očigled vojske jednu poštansku skrinjicu u sto komada.

Krenu ovdje na Zrinjevac pa na Jelačićev trg. Ovaj potonji takodjer je objednout vojničtvom i konjančićima — Iz jedne kavane poče se na vojničko kamenje bacati, nasto zapovjednik satnike skoci pred kavanu te se ostro zagrozi, da ako još jedan kamen na vojničko padne, da će dati pucati. Tek što se kapelan u satniji vratio, pada još nekoliko kamenja. Zapovjednik dade odmah kavanu oboljiti, te za malo d. nebi krv. Na to poče demonstranti svjetilje trnuli i na izlazu Jelačićeve trge kod Kaptola i pod zidom se sakupljati. Vika postaje sve veća, položaj sve više kritišta... vojska je učinila red!

Drugi dan održali se u Križevac. Tamo gdje su već učinili, to najmudrije sredstvo Kluenova „vladaju“, još uvek uzpostavljena, vlast mir, ali samo prividan. Kako narod misli i govori, o tom sam imao prilike se osvjeđati u Virotićevi, na stanicu Pitomaču, gdje je narod ostio kolodvor, strogao sve magarcike napise i ploče i presjekao sve brzjavne zice, ali bijas loše sreće, jer ga građanstvo pozdravilo na tučom kamenu.

Od očevida demonstrancija primili smo slijedeći opis iz Zagreba:

U Hrvatskoj vlast mir, da, podpuni mir! Tako trube u svjeti službenu, poluslužbenu od hrvatske vlasti podkupljena glasila, da za-slijede one, koji se za odnosa u Hrvatskoj zanimaju. Iz drugih, hrvatskih vlasti manje pričenih listova razabire se bas iz onih hrvatskih stupaca obratno, i tako nastaje dvojba, što li je istina. Oni, koji se za odnose osobito za-

I to sve se elo zbiru zaradi muža, koga je već prije petnaest ili više godina jedan hrvatski zastupnik nazvao huljom, te ga no-gom u stražnjicu iz sabornice gurnuo!

Sila, prosta sila jest, koja ga uzdržaje — sila će ga i maknuti, o tom će se svako osjećiti tko u ovo vrieme otvorenim okom zaviri u Hrvatsku. Tko se tolikom odvažnošću, tolikom požrtvovnošću i za tako uživšenom stvar

poti, kako to hrvatski narodi želi, da budu i za srušiti, te da su posljedice Zagreba, na putu ka zauštavljenju. Demonstranti zadržavajući zgradu, gje se tiskala kom kazina, zato da se na starim zastupnicima i predstojnicima i tumači u drugim.

Oružje do 200 zatvara, spodjedica Zagreba, učrte, Župan, Župan.

Očekujući u Zagrebu i u druge strane, da se naime učrte, Župan, Župan.

Zna se, tim, da zadržava se Župan.

Uz Župan, Župan.

Politički pregled.

U Puli, dne 3. junija 1902.

Austro-Ugarska.

Carevinska vijeća odgodjeno je na 10 dana nakon posljednje sjednice, da uzognu međutim raditi odbori, osoblje carinskog odbora radi razprave o carinskem cieniku. U prvoj budućoj sjednici doći će na dnevni red presni predlog zastupnika Blažinkin i drugova radi poznatih dogodjaja u Hrvatskoj. Vlada nastoji predobiti česki klub za dozvolu, da se uzogneg obaviti prvo čitanje proračunskoga provizorija.

Mlađečki klub zaključio je dne 27. pr. nj. da se imade clana sastati izvršujući odbor mlađečke stranke i parlamentarno povjerenstvo mlađečkog kluba. Mlađečci pripravljaju se već na obstrukciju proti osnovi o privremenom proračunu i proti nagodbenim osnovama.

Posljednjoj sjednici mlađečkoga kluba prisustvovali su hrvatsko-slovenski zastupnici Blažinkini, Vuković i Ploj te izvještici Čeha o položaju u Hrvatskoj, Dalmaciji i Kranjskoj. Česi izjavile, da su posve solidarni sa hrvatsko-slovenskim zastupnicima.

Starčevo glasio piše, da se nije mlađečki klub sasao radi loga, da se izjavi već sada o tom, knaku da zauzme likulku napravljenu privremenom proračunom. U tom klubu da predvoda obstrukcionističko mišenje postoje još obično poznato, da je vlada ukratila svaku suštvenost glede českoga unutrašnjega uređovanja joška i glede ustrojenja českoga sveučilišta u Brnu. Vladi leži sada više na srdcu parlamentarno rješenje carinskog i trgovackog saveza te nagodbe sa Ugarskom nego li pitanje o privremenom proračunu.

Austrijska kvotna deputacija obdržavali će svoju sjednicu sutra. Istodobno sastaje se i ugarska kvotna deputacija.

Srbija.

Zastupnik srpske vlade u Carigradu progovarao je proti nepristupom prvačim turanskim podanika u pojedine kolare na srpsko-turskoj granici. Kad takvih pravala bježe ustrojeno više srpskih podanika u Srbiju ugrahljeno mnogo marve i uništeno njihova vlastićevo.

Po najnovijim vesti izabranu su do sada skoro sve sami vladini kandidati za narodnu skupštinu. U Biogradu primjerice bježi izabran jednoglasno vladinovi. Do sada bjezalo je u čitavoj kraljevini do 200.000 izbornika većinom, dokako vladini pristaša.

Bugarska.

Zadnji dan mjeseca maja bježe svečano otvorena nova luka Burgasu. Kod svečanog objeda izrekao je knez Ferdinand govor, kojim je slavio važnost nove luke za gospodarski napredak kneževine. Bugarska — reče — otvara nova vrata svim narodom u tu svrhu, da sklopiti s njima nove trgovacko-gospodarske saveze i u nauči, da postane središtem prometa na istoku. Otvorenjem nove luke — zaključi knez — oživjetvara se jedan dio moguća programa, komu je nacelio: mir i napredak.

Rusija.

Dne 20. maja započele su u Petrogradu velike svečanosti povodom 200-godišnjice ustanovljenja tog grada po caru Petru Velikom. Na te svečanosti pozvan bježe među ostalim slavenskim gradovima i grad Zagreb. Radi toga je načelnik hrvatske priestolnice izvestio o tom poziv samoupravnog odbora izlakuvu kako je taj poziv osobito častan. Ujedno zamoli odbor da ga ovlasti, da se uzogneg u ime glavnoga grada Hrvatske čestitali glavnomu gradu bratske Rusije. Odbor ovlasti takođe svoga načelnika a ovaj je u tom smislu čestitalo načelniku ruske priestolnice.

Razne vesti.

Naši dragi savezunci!! Poznata je činjenica, kako znaju u Italiji izkoristili svaki i najmanji dogodaj u naših južnih pokrajinala u prilog Talijanah, koji staju u našoj monarchiji. Ako se pak naneće Talijancem kakva nepravda, bilo i umišljena, dižu njihova braća u kraljevini nebo i pakao proti austrijskim oblastim ili proti onim, koji im tobožnju nepravdu nanesoše.

Sada im je dao opetu povodu za demonstracije proti Austriji nevini sukob između njemačkih i talijanskih djaka u Inomostu.

Radi toga sukoba ustašne ponajprije talijanište Istre, Trsta, Goričke i Dalmacije sa prosvidom proti njemačkomu nasilju i sa zahtjevom, da se upravo radi toga ustroji talijansko sveučilište u Trstu.

Radikalni zastupnici u državnom savetu u Rimu pozvaše sladu na račun radi dogodjaja u Inomostu kao da bi austrijska

vrlada bila odgovorna za svoje čine ili za one svojih državljana talijanskoj vrladi ili talijanskomu parlamentu. Vladički zastupnik odgovorio je doduše državitim zastupnikom, da se talijanska vrlada nemože pačati u poslove austrijske vrlade, ali taj odgovor nije nimalo zadovoljio one ugrajene talijanske moždane.

Istodobno sa našimi talijanasi sazivljuju u svili skoro gradovi Istrije sastanke i skupštine, na kojih prosvjeduju oštrot proti postupanju njemačkih djaka u Inomostu i zahtijevaju odlučne od austrijske vrlade, da ustroji talijansko sveučilište u Trstu.

Težko je i pomisliti veći stupanj bezobraznosti i državotitosti nego li je ovaj naših drugih saveznika, koji zahtijevaju nešto od tude države, čega im ona absolutno nije dužna dati.

Na tih skupštinoch ponašaju se ti naši mili saveznici kao da su nečistimi obsegnuti. Nije im bio došti, da svega i svasta izreku proti saveznici Austriji, već pale njezine zastave, groze se njezinim konzulom. Tako su poslije skupštine u Mlječih spalili zastavu naše carske kuće; isto tako u Padovu a u Vidmu spalile ti takove zastave. U Milanu se je medju zastavami vijala zastava Trsta i Trenta, neki Pascatore slavio je zloglasnog Oberdauka. Poslije skupštine spalili su austrijsku zastavu pod Garibaldievim spomenikom. U Bolonji vikali su: dolje Austrija! pod proroci austrijskog konzulata kojega je stražilo vojničtvo. U Modeni, Bresci, Eari, Reggio-Emilia vičuć: dolje Austrija! pjevala je svetina protuljubljiva pjesme.

Na te vrucne izrade prijateljstva i saveznici mora da uzključe austrijsku vrladu: e pur si muove!

Kongres slavenskih novinara u Plznu. Dne 1. o. m. sastale se slavenski novinari iz Austro-Ugarske na redovitom kongresu u českom gradu Plznu, glasovitom u poviesti českog naroda a daleko poznatom radi velikih tvornica najboljeg piva. Doček gostova vršio se je u 2 sata po podne; sa kolodvora odvedoše gostove u „Meščansku Besedu“, gdje je svaki dobio potrebite obavješti o stanovanju, načert grada, program kongresa, izvještaj posliednjeg kongresa, pravila središnjeg saveza slavenskih novinara, poziv običnog zastupstva k svečanom objedu, u kazalištu, na koncert itd. U „Meščanskoj Besedi“ pozdravio je goste profesor Hora, komu je odgovorio urednik Chilinsky. U 6 sati bježe svečana predstava opere „Libusa“. Poslije predstave, koja je slavenske novinare silno odusevila, bježe u „Besedu“ prijateljska večer. Tuj je pozdravio gostove, kojih bježe preko 100, urednik „Plzenskoga Obzora“ g. Pokorny, komu odgovorile mnogi slavenski novinari svaki u svojem jeziku. Predsjednikom V. kongresa bježe izabran Hrvat g. dr. Šime Mazzura iz Zagreba, a podpredsjednici Markov (Rusin) iz Lavora i Fabris (Srbin) iz Dubrovnika. Poslije podne slijedećeg dana došlo je gradsko zastupstvo svečanu gostobu na čest gostovom — Kongres je trajao tri dana. Važnije zaključke priobčiti ćemo naredno.

Gospodarska Sveza za Istru, registrana zadruga na ograničeno jamčenje u Puli.

Zapisnik prve odborske sjednice držane dne 28. maja 1903 u Opatiji u sgradu društva „Zora“.

Prisutni od upravnog odbora:

Dr. M. Laginja, predsjednik.
Dr. K. Janečić, odbornik.
Dr. Matko Trinajstić, odbornik.
Zupnik Ivan Trinajstić, odbornik.

Od nadzornog odbora:

Dr. Dinko Trinajstić.

I.

Predsjednik konstatuje, da je držao najzgodnije sazvali sjednicu odbora danas ovamo, gdje se drži glavna skupština školske „Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru“, te je prilika da

se bez posebnog troška nadju na okupu članovi odbora. Pozvao ih je sve, ali zapričeni nemogu doći drugi. Po § 33 državnih pravila mogu valjano odlučivati sami prisutni. Izvještju nadaju, da je slučajno danas prisutnoga člana nadzornog odbora dr. Dinko Trinajstić upozorio na ovu sjednicu, le i on prisustvuje istoj u smislu § 37 državnih pravila. U buduće javiti će obdržavanje odborskog sjednika takoder svim članovom nadzornog odbora da po volji mogu prisustvovati sjednicama uprave.

Ad I.) Odbor uzima ta priobčenja na znanje bez prigovora.

II.

Primanje novih zadruga, koje posluže prisutnima očitovanju posjele predloženja molbe za registraciju, koja posljednja je postignuta nakon dve negativne rješitve tekar od strane prijavnog suda u Trstu.

Ad II.) Odbor prima u Svezu sljedeća prijavivša se društva, koja slijede redom datuma njihovih prisutnih očitovanja, i to:

- a) Omisaljsko društvo za Stednju i zajmove (Raiffeisen).
- b) Tinjansko društvo za Stednju i zajmove (Raiffeisen).
- c) Seoska blagajna u Baški (Raiffeisen).
- d) Badernsko društvo za Stednju i zajmove (Raiffeisen).
- e) Gospodarsko društvo u Baderni (Raiffeisen).
- f) Gospodarsko društvo za Stednju i zajmove (Raiffeisen).
- g) Gospodarska zadruga, Opatija (Katarska za doljni dio sudbenog kolarja Volosko).
- h) Gospodarsko trgovacko društvo Nezerine.
- i) Vrbničko društvo za Stednju i zajmove (Raiffeisen).
- j) Liudarsko društvo za Stednju i zajmove (Raiffeisen).
- k) Barbansko društvo za Stednju i zajmove (Raiffeisen).
- m) Drustvo za Stednju i zajmove, gospodarsko i konsumno u Cresu (Raiffeisen).
- n) Gospodarsko trgovacko društvo u Čunkom.
- o) Gospodarska zadruga Kaslav (Katarska za gornji dio sudbenog kolarja Volosko).
- p) Posjednica u hraničnici Podgradska (Raiffeisen).
- q) Registrana istarska vinarska zadruga u Putu.
- r) Velosinjsko društvo za Stednju i zajmove (Raiffeisen).

Odbor pri tom doje način pristupu, da pozove sve učlanjene zadruge, neka uplate pristupni i zadržani dio i neka se izjave, koliko koja hocu da uzme više zadržanih dječjih, te i ne uplate.

Upozorju se na to spomenute i one zadruge, koje su iz početka već pristupile, da to obave bez posebnog pisarenja.

III.

Gledje djelovanja Svezu u najbližoj budućnosti, predsjednik razlaže odboru svoje nazore u pogledu prinosa, koji bi imala dati vlastita u pogledu ustanovnih troškova i uređenja pištarne, kao i glede privremenvog načina, kojim da se obavlje trgovacki dio svečinog poslovanja, te postavlja na razpravu sva ta pitanja.

Ad III.) Upravni odbor odlučuje je ovako:

1. Predsjednik je ovlašten pokriti iz Svezinih prihoda dosnivanje ustanovne troškove, nabaviti potrebne tiskalice, knjige, pečate i namještaj, da potrebe učeti u najam takodjer primjerice prostorije.

2. Pozvan je predsjednik, da izradi i u upravnog odbora podnese c. k. vlasti spomenuto glede potrebe i shodnosti prinosu od strane države za pokriće ustanovnih i upravnih troškova u najširem smislu riječi.

3. Ima se stupiti u dogovore sa ova u Istri izlažaća pučka lista („Naša Sloga“ u Puli, „Pučki Prijatelj“ u Krku), gde proglašenja istih državnim organi i glede prinosu istim od strane Svezu.

4. Stalni činovnici za sada Sveza neće inenovati, jer bi trošak bio previelik i nije lakho naći posve sposobnih ljudi.

5. Za prve potrebe revizije ima se predsjednik obratić mobonom na „Gospodarsku Zvezu“ u Ljubljani i na „Zvezu slovenskih posjednika“

u Celju, da orao Svezi uz primjerenu odstetu budu kroz svoje ljudne na pomoć u reviziji posjednih začlanjenosti zadruge.

6. Za prve potrebe u smjeru trgovackom (prodaju za račun pojedinih državštih ili njihovih članova, i takove nabave) ima se stupiti u dogovor sa stanovitim rođoljubima u Trstu, i usanoviti s njima posredovanje, u koliko bi moglo biti koristno po Svezu i pojedine njezine zadruge. To isto pokušati pri Gospodarskoj Zvezni u Ljubljani i njezinom potučujućem agentu.

Sve odluke odbora bile su sigurne i g. dr. D. Trinajstić kao član nadzornog odbora izjavio se je s sporazumom.

HRVATI,
kupujte svi papir za pušenje
Družbe sv. Cir. i Met.
za Istru.

Oglas.
Kuća s gestionom, dućanom i trakom daje se u zakup. Klet je u zemlji, a kraj kuće je hlev i vrt. Položaj najugodniji. Obavesti daje uređništvo.
Prvo slovensko skladište pokućstva
ANTONA ČERNIGOJ

TRST
Via di Piazza vecchia 1, u kući Marenzi, podružnica stolarske zadruge u Gorici.

Skladišta u Solkanu - Trstu.

Tvornica sa strojevnim obratom.

Sraka je konkurenca nemoguća, jer je pokrenuto iz prve ruke.

Svoji k svojim!
Alojzij Bratož

Via Giulia 6. - PULA - Via Giulia 6. preporuča svoju

mljekarnicu,
u kojoj prodaje uvjek svježe mlječne proizvode kao npr. sladke vrhnje, kiselo vrhnje, skuta te osobito fini centrifugalni maslaci. Mljeko se raznaša po kućama na zahtjev više puta dnevno.

Tvornica pokućstva
dvorskog dobavljača

IGNACIJ KRON
TRST - BEČ.

Tvornica u Beču u vlastitim zgradama. Kuća utemeljena god. 1849.

Na zahtjev šalje badava:
ilustrirane popise, originalne nacrte osnova, pregljed sobnih namještaja.

Najveća solidnost, elegantnost i jeftina cijena.

U kranjskoj mljekarnici

u novoj tržnici (Mercato nuovo) broj 22 u Puli

dobiva se svaki dan

svježe mljeko, surovo i kuhano maslo, skuta, svakovrstne domaće sire, kranjske ljestenine (n. pr. makarone, bigole, riž itd.)

iz tvornice **Žnidarčić i Valenčić** u Ilirskoj Bistrici, kao takodjer sve druge mljekarske proizvode.

Sve samo garantirano domaći proizvod uz najkulautnije cijene!